

Tuomarit tutuiksi

Sherril Goodwin

Käännös Nina Paakkari • Kuvat Sherril Goodwin

Tuomariesittelyssä Sherril Goodwin Iso-Britanniasta. Hänen kennelnimensä on Spitewinter ja on tuttu nimi monen kääpiöbullterrierien sukutaulussa.

Tell something about yourself and "how did all start"?

My involvement with dogs started very early on as I was born into a family of like minded dog breeders and owners.

My dad kept racing whippets and greyhounds but we always had a terrier or two. Indeed my very early memories are laying with puppies on my face and the smell of them which I still love to this day .

What breeds have you had and bred?

The first litter of puppies I ever bred when I was age 14 years old and I produced a racing champion whippet.

My second litter was Jack Russel terrier. I was then age 15 years old.

I have owned and bred, exhibited and worked a number of different breeds within the various groups . Currently I have living with me, 2 bullterrier both ex welfare dogs , 4 x bullterrier miniature ,1 Australian terriers , 1 Tibetan spaniel , 1 Smooth fox terrier and 1 x Manchester terrier. I think it's obvious I love dogs.

Is there a breed which is your "still not dream come true" but hopefully one day have...?

There are so many breeds I would still love to own, but I have to think about extra work load and I'm not able to groom or hand strip as much as I used to be able to do ,so I keep the numbers down so able to manage .

When did your judge career start and was there a spesific reason why you wanted to be a judge?

I got my first judging appointment in 1976. I am on numerous breed judging list. I am the only person and the only woman currently involved with the bullterrier in the breed to judge. I feel I have

earned my placement in the judging world here in the UK.

What is the most important for you in judging and what keeps you continuing judging year after year?

I hope I'm considered to be a fair judge.

I believe to always be kind to exhibitors. A nasty comment can and often will put off a new exhibitor and believe me, we need these new exhibitors and apart from it being wrong to be unkind we all have to start somewhere. I still have judging ambitions and I know they will be the highlight of my judging career.

I particularly enjoy my over sea appointments to be with like minded people and live for just a short time in their world as I also love to travel and learn a little about other countries.

What has been the most memorable thing during your judging career? Is there some dog you especially remember and why? Have you ever experienced the feeling that this is my winner almost immediately when a dog has entered the ring?

It's a wonderful feeling for a judge to watch the dogs come into the ring and know you can see the winner at once but sometimes it can also be a disappointment.

I remember judging a breed at Crufts and a stunning male came in with his handler who completely spoilt the dogs chance.

I willed him to move the dog better but the handler was more interested in how he looked and did not concentrate on the Dog. Pity.

The first time I awarded a particular breed challenge certificates I was so sad and feeling very disheartened stood inside that ring as up to limit Dog I had found nothing at all that excited me, then in came the open Dog class and I had found just what I was hoping to find at long last.

The Dog made my fingers buzz as I was judging him and He went on to be top of his breed for 2 years after that which was not easy when the entries in that breed were considerably high in numbers in those days.

Which is the nicest or the most special place your judging career has taken you?

Judging at The National Terrier Club here is always a highlight for any terrier judge.

I have judged this show a few times. Always an honour as indeed all judg-

ing is, but especially the National Terrier Club here in the UK.

Is there something you especially generally value on a standard when judging?

I believe when judging a judge must be true to themselves.

In the UK it is very rare we judges see a breed of dog in the show ring that is nothing like it should be in that it lacks type.

It can and will have a show fault but as a judge I'd find it wrong to fail a Dog with a slight fault as I believe they are all not "excellent" which in our English dictionary means " free from fault".

I always find it very disturbing when judging over seas to award an "excellent", because I have never ever found a dog free from any fault and I honestly don't believe I ever will.

After type and temperament and health I do believe a good shoulder placement is an important point as this is usually the key to a well constructed dog.

A good layback shoulder is usually showing a straight front so good reach in front and with a correct outline and tail sett usually follows with correct hindquarters .

I do not like to see a tail held over the back in a breed the standard ask it not to be as this not only spoils the outline it usually is a straight hindquarters so no drive behind.

We are starting to see this in the bull-terriers/minibullterrieris a lot now.

Breeders and judges get hung up on bites. Yes, I would preferably like to see large teeth correctly placed but unless the bite is very very under or very over shot or both canine totally misplaced I will overlook a small mouth fault as I believe a dog hasn't yet the need to walk or move on its teeth.

However a Wry mouth I'd have to penalise. That's considered painful.

Thinking from judges point of view where do you think a breeder can make compromises? What are never to be compromised? Which things needs special attention?

Breeders should always take into account health and good temperaments as also judges.

We as breeders don't keep all of our puppies bred as most end up in family pet homes. Healthy well reared puppies should be number one priority. As a breeder I feel I must use what ever tools I have at my disposal provided by sci-

tists and those that know better than me.

I also need to remember that I am just like a caretaker with my chosen dog breeds.

Which ways the dog shows could be developed? Or is there something to be changed or improved?

I would like to see the fun brought back into showing.

KIND REGARDS to you all,
from

Sherril Goodwin
Spitewinter kennels

 Kerro jotain itsestäsi ja kuinka kaikki alkoi?

Synnyin koiranomistajien ja kasvattajien perheeseen, joten elämäni koirien kanssa alkoi jo varhain. Isäni harrasti kilpajuoksua whippetien ja vinttikoirien kanssa, jonka lisäksi meillä oli aina kotona terrieri tai kaksi. Varhaisimmat muistoni ovat koiranpentujen parista ja se niiden tuoksu – sitä rakastan edelleen.

Mitä rotuja olet kasvattanut ja omistanut?

Ensimmäisen oman whippetpentueeni sain ollessani 14-vuotias. Toinen jackrus-selpentueeni syntyi, kun olin 15-vuotias. Vuosien varrella olen omistanut, kasvattanut, esittänyt ja työskennellyt useiden eri koirarotujen kanssa. Tällä hetkellä minulla on kaksi bullterrieriä, neljä kääröbullterrieriä, australianterrieri, tiibetinspaneli, sileäkarvainen kettuterrieri ja manchesterinterrieri. Mielestääni on selvää, että rakastan koiria.

Onko sinulla rotu, josta haaveilet?

On niin monta rotua, joita haluaisin omistaa. Täytyy miettiä sitä työmäärää mikä koirista tulisi, sillä en kykene hoitamaan ja trimmaamaan turkkeja yhtä paljon kuin aiemmin.

Milloin tuomarin urasi alkoi ja oliko ulkomuototuomari koulutukseesi jokin erityinen sy?

Sain tuomarioikeuteni vuonna 1976. Uskon, että tuomaroointi on seuraava askel koiramaailmassa esittäjän ja toimikuntien jäsenyyden jälkeen. Olen usean rodun tuomaroointilistalla. Tällä hetkellä olen ainoa henkilö, joka voi tuomaroida bullterriereitä terrieriryhmän voittaja-näytelyissä Isossa-Britanniassa. Omasta mielestääni olen ansainnut paikkani Iso-Britannian tuomarimaailmassa.

Mikä on tärkeintä tuomaroimisessa ja mikä pitää mielenkiintoa yllä tuomaroointiin?

Toivon, että ihmiset pitäisivät minua reiluna tuomarina. Lisäksi pyrin aina olemaan ystävälinnen esittäjille, sillä ilkeä kommentti voi olla ratkaiseva uudelle esittäjälle ja jokaisen meidän on aloitettava jostain. Minulla on kunnianhimoisia haaveita ja tiedän, että ne tulevat olemaan tuomaroointiurani kohokohtia. Nautin matkustelusta ja samankaltaisten ihmisten tapaamisesta.

Onko arvostelemiesi koirien joukosta jäynti jotain koira erityisesti mieleen ja miksi? Onko koskaan käynyt niin, että kehään on astunut koira, joka on ensimmäisistä askelia lähtien vanginnut katseesi ja olet tiennyt, että tuossa on päivän voittajakoira?

Tuomarille voittajan näkeminen koirien astellessa kehään on mahtava tunne, mutta joskus myös pettymys. Keran arvostelin erästä upeaa urosta, jonka omistaja pilasi koiran mahdollisuudet keskittymällä muuhun kuin koiraan. Arvioidessani rodun parasta olin suruisani, koska en löytänyt kehäästä itseäni innostavaa yksilöä. Sitten avoimesta luo-kasta löytyi koira, joka sai sormeni kihi-semään jo tuomarooidessa. Parin vuoden ajan koira oli rotunsa kärjessä, mikä ei sen rodun yksilölle ollut helppo saavutus.

Mikä on hienoin tai erikoisin paikka, minne tuomaroointiura on sinua vienyt?

Tuomaroointi kansallisella terrierikerholla on aina jokaisen terrierituomarin kohokohta. Olen tuomaroinkut niissä näytelyissä muutamia kertoja ja se on aina erityiskunnia täällä Briteissä.

Onko sinulla joku tietty asia yleisesti rotumääritelmissä, jolle annat paljon painoarvoa koiria arvostellessasi?

Uskon, että tuomarin on oltava rehellisiä itselleen. Nämä hyvin häiritsevänä, että Iso-Britannian ulkopuolelta tulevat tuomarit palkitsevat "erinomaisia" yksilöitä. Erinomainen tarkoittaa virheistä vapasta, ja rehellisesti, en ole koskaan nähnyt virheistä vapaaata koiraa, enkä usko sitä tapaanikaan. Ensimmäiseksi katson tyyppiä. Miltä koiran tulisi näyttää, jonna jälkeen kuinka hyvä luonne sillä on ja kuinka terve. Lisäksi tarkastelen koiran olkalinja ja kuinka hyvä rakenne koiralla on. En pidä siitä, että häntää pidetään selän yläpuolella roduilla, joilla niin ei kuulu tehdä. Se pilaa ainoastaan linjan ja suorat takakulmaukset vievät liikkeestä kaiken "draivin". Tätä näkyy

Sherril kera minibullinsa

valitettavan paljon niin standardi bull-terriereillä, kuin minibulleilla.

Purenta on tärkeää, niin kasvattajille kuin tuomareille. Niin mielelläni näkisin isoja hampaita oikein asettuneena, mutta ellei purenta ole todella ala- tai yläpuurainen tai molemmat kulmahampaat väärinasettuneet, pienien virheen sallin, sillä koirassa on muutakin kuin pelkkä purenta. Ristipurenasta minun on kuitenkin huomauttava, sillä se on koiralle kipua aiheuttava.

Jos ajatellaan tuomarin näkökulmasta, millaisissa asioissa kasvattajat voivat tehdä kompromisseja kasvatustyössään? Missä asioissa ei saa koskaan tinkiä? Mihin asioihin täytyy erityisesti kiinnittää huomiota?

Tuomareiden tavoin kasvattajien tulee kiinnittää huomiota koiran terveyteen ja hyväan luonteesseen. Me kasvattajat

emme käytä jalostukseen kaikkia koiriamme, vaan suurin osa päättyy perheiden lemmikeiksi. Terveet pennut tuleekin olla ensimmäinen prioriteettimme. Kasvattajana koen, että minun täytyy käyttää tutkijoiden ja asiantuntijoiden apua kasvatustyössäni sekä muistaa, että olen myös vastuussa valitsemieni rotujen kasvattajana.

Millä tavoin koiranäytteilytä voitaisiin kehittää? Vai onko niissä mitään muuttavaa tai parannettavaa?

Toivoisin hauskuuden palaavan näytteiliin.

YSTÄVÄLLISIN terveisin,
Sherril Goodwin
Spitewinter kennels